

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Aestheticized Politics: The Workings of North Korean Art

Yoon, M.K.

Citation

Yoon, M. K. (2014, March 18). *Aestheticized Politics: The Workings of North Korean Art*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/24836>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/24836>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/24836> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Yoon, Min-Kyung

Title: Aestheticized politics : the workings of North Korean art

Issue Date: 2014-03-18

Nederlandse Samenvatting

Dit proefschrift bestudeert Noord-Korea's esthetisering van de politiek aan de hand van een analyse van historische afbeeldingen in de Noordkoreaanse kunst. Geschiedenis is van levensbelang in Noord-Korea omdat het de staat en de leiders legitimeert. Ik volg hierbij het voorbeeld van de "narrative turn" die niet zozeer de inhoud van de geschiedenis dan wel zijn representatie bestudeert. Ik concentreer me op kunst omdat in de studie van de geschiedenis visuele narratieven wel vermeld, maar zelden ontsloten of ontwikkeld worden. Gezien het belang van geschiedenis voor Noord-Korea, is het van belang te bestuderen hoe aan de hand van een dramatisering van de geschiedenis in de kunsten diezelfde geschiedenis de Noordkoreaanse staat en zijn leiders legitimeert. Ik stel dat de dramatisering van de geschiedenis werkt door middel van emotionaliteit, waarachtigheid, monumentaliteit and personenverering.

Hoofdstuk één gaat in op het belang en de mobilisering van kunst in Noord-Korea. Volgend op een aantal definities van wat kunst is, komt revolutionaire kunst aan bod, om uiteindelijk de betekenis en rol van kunst in Noord-Korea te bespreken. Kunst in Noord-Korea dient een politiek doel, en dat doel wordt gediend door het socialistisch realisme. Het hoofdstuk besluit met een analyse van historische schilderijen die toelaten te schetsen hoe Noordkoreaanse schilderkunst zich verhoudt tot de geschiedenis. De gelijkenissen tussen Noordkoreaanse en Europese en Amerikaanse historische schilderijen die daarbij aan het licht zullen komen, tonen aan dat de Noordkoreaanse historische schilderkunst schatplichtig is aan een oudere romantische traditie.

Het tweede hoofdstuk buigt zich over emotionaliteit in de kunst, en hoe emoties ingeperkt zijn in Noord-Korea. Speciale aandacht gaat daarbij uit naar de begrippen *kamjŏng* en *chŏngsŏ*

en de wijze waarop deze twee begrippen ingevuld en gebruikt worden in de Noord-Koreaanse kunsttheorie: ideologische emotie (*sasang kamjŏng*) en esthetische sensitiviteit (*yesuljŏk chŏngsŏ*). Emotie is de reactie die geprovoceerd wordt bij de kijker. Deze reactie is ideologisch geladen en gerelateerd aan de revolutie en Kim Il Sung. Sensitiviteit is een eigenschap van het kunstwerk zelf. Esthetische sensitiviteit is een technische kwaliteit die vorm en inhoud en de wijze van afbeelden omhelst. Uiteindelijk is het de kracht van de afbeelding die een schilderij effectief zal maken.

Hoofdstuk drie gaat eveneens in op een binair gebrippencomplex in Noordkoreaanse kunstgeschriften: *sasil* en *chinsil*. Daar waar geschiedenis een wetenschap is, behoort kunst tot het domein van de beleving. Geschiedenis als wetenschap buigt zich over waarheid (*sasil*), daar waar het bij kunst als beleving om waarachtigheid (*chinsil*) handelt. In Noord-Korea staat waarheid voor feitelijke waarheid, bevestigd door wetenschappelijke analyses. Kunst daarentegen gaat over waarachtigheid, beschreven als “juist” en “gepast”, waarbij een feitelijke essentie opgesmukt wordt tot historisch tafereel. Het onderscheid tussen waarheid en waarachtigheid raakt de essentie van wat “realisme” in socialistisch realisme is: realisme moet waarachtig zijn. Dit hoofdstuk analyseert de transformatie van historisch feit tot waarachtige kunst.

Het vierde hoofdstuk focust op hoe monumenten de publieke ruimte gebruiken om geschiedenis te schrijven, hoe monumenten ruimte creëren voor emotionele verbondenheid en hoe monumenten op hun beurt weer geësthetiseerd worden in schilderijen en posters. Middels een monumentale narrativiteit omtrent Kim Il Sung wordt de geschiedenis teruggebracht tot één enkel individu en één enkele verhaallijn.

Het vijfde hoofdstuk bespreekt de personencultus rondom Kim Il Sung. De dramatizing van de geschiedenis gaat uiteindelijk over de verheerlijking van helden en heldinnen en houdt dus direct verband met de personencultus. Dit hoofdstuk bespreekt achtereenvolgens de centraliteit van Kim Il Sung, het belang van “rapport” in schilderijen met de grote leider(s) en tenslotte de constructie van een op Kim Il Sung-gerichte utopie.